

РЕШЕНИЕ

№ 2359

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **72** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР, депозирана чрез процесуалния представител юрисконсулт Д. Б., против Решение от 05.10.2022 г., постановено по НАХД № 10841/2021г. по описа на СРС, НО, 107-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-030920/13.03.2018 г., издадено от зам.началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на М. В. З., на основание чл.179, ал.2 във връзка с ал.1, т.5 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл.186, ал.7 от ЗДвП, и производството е прекратено

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение.

Ответникът – М. В. З., не се явява и не изпраща представител в съд.заседание и не

ангажира становище по делото.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

С обжалваното решение СРС е отменил изцяло НП №17-4332-030920/13.03.2018г., издадено от зам.началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, като е приложил правилно материалния закон, вземайки предвид обстоятелството, че е изтекла предвидената в закона абсолютна давност от 4 години и половина.

От доказателствата по делото е видно, че административно-наказващият орган ясно и недвусмислено е посочил, че нарушението е извършено от М. В. З. на дата 30.12.2017г. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс /НК/, доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години, считано от извършване на нарушението /чл. 80, ал. 3 от НК/. Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК (т.нар. „абсолютна давност“), независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Така и в Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд се приема, че разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Тъй като в чл. 34 от ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, уреждаща абсолютната давност, съответно „тази празнина се преодолява с приложението на чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН“.

В случая на М. В. З. са наложени две административни наказания, както следва: „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за административно нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП и глоба в размер на 20 (двадесет) лева за административно нарушение на чл.186, ал.7 от ЗДвП, извършени на 30.12.2017г. (посочена и в АУАН, и в НП). Това е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното й преследване, съгласно чл.80, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН. Според правната уредба в сила по време на извършването им и приложима съгласно чл.3, ал.1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл.80, ал.1, т.5 НК, вр. чл.11 ЗАНН плюс половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца, по чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН). Следователно, считано от 30.12.2017г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК от четири години и шест месеца за процесното деяние се явява отдавна изтекъл (на 30.06.2022г.) - още в производството пред СРС. Давността погасява възможността за реализирането на административнонаказателната отговорност, следователно изключва възможността за реализиране на материалното санкционно правоотношение изобщо, респективно води до отмяна на НП.

Поради изложеното настоящият касационен състав счита, че крайният извод на СРС за отмяна на обжалваното НП е правилен поради изтекла междуременно абсолютна погасителна давност, представляваща пречка за реализиране на административнонаказателна отговорност.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI -ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63 в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.10.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, по НАХД № 10841/2021г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.